

også frit kan besiddes og omsættes. Herefter vil vildt, der er opdrættet i fangenskab, ikke være omfattet af jagtlovens bestemmelser, medmindre dette er særligt anført. Opdræt på de såkaldte opdrætspladser med henblik på udsætning anses imidlertid for at have en så nær sammenhæng med jagtlige aktiviteter, at det bør være omfattet af loven. Det opdræt, der finder sted på vildtfarme med henblik på konsum eller eksport, må derimod anses for så husdyravlspræget, at det principielt ikke bør omfattes af loven. Derfor er det foreslået, at det nævnte opdræt på vildtfarme i handelsmæssig henseende ikke er omfattet af forbudene om handel med vildt udenfor jagttiden, jfr. forslagens § 1, nr. 21.

Af kontrolmæssige grunde er det imidlertid fundet nødvendigt at opretholde systemet i lovens § 31, stk. 2, hvorefter den, der erhvervsmæssigt forhandler vildt i 2 år, skal kunne godtgøre vildtets oprindelse. Pligten gælder også for vildtfarme og erhvervsmæssigt drevne jagtvæsener. Aflivning af vildt til konsum på de her omhandlede vildtfarme eller på slagterier omfattes ikke af lovens bestemmelser om fredningstider eller jagtmetoder, idet der ikke kan siges at være tale om jagt. Det krav om plombering, der hidtil har været stillet som betingelse for handel med aflivet vildt uden for jagttiden, foreslås ophævet. Denne form for kontrol med fredningsbestemmelsernes overholdelse må anses for forældet under de nuværende samfundsforhold, og efter sundhedspolitiets nedlæggelse i forbindelse med levnedsmiddellovreformens pålægger den politiet en urimelig arbejdsbyrde. Det ovenfor nævnte krav om at kunne godtgøre vildtets oprindelse skønnes at indeholde de fornødne muligheder for kontrol.

Endvidere foreslås det at skabe hjemmel for indførelse af en autorisationsordning for erhvervsmæssig udstopning og præparering af her i landet frit levende arter af fugle og pattedyr (konservatorvirksomhed). Samtidig foreslås, at der skabes hjemmel for fastsættelse af særlige regler for, hvilke vildtarter, der må gøres til genstand for konservering og handel i konserveret tilstand. For konservatorer forudses fastsat særlige dokumentationsregler.

En sådan ordning vil blive gennemført i samarbejde med miljøministeriet, der har ansvaret for den danske administration af Washington-konventionen.

Gennem fastsættelse af sådanne regler tilstræbes skaffet større sikkerhed for, at sjældne og udryddelsestruede vildtarter ikke nedlægges og udgives for dødfundne.

Nedlæggelse eller anden aflivning og fangst af fritlevende vildt uden for jagttiden vil fortsat kræve dispensation, hvori betingelser af kontrolmæssig karakter kan fastsættes. Undtaget er vildt i dyrehaver, hvis indhegning opfylder de krav, der stilles af landbrugsministeren. Udsætning af vildtarter, der tilhører landets naturlige fauna kan ske hele året. Hvor arterne ikke forekommer i forvejen, dog kun efter en forudgående biologisk vurdering.

Jagtudøvelse i forhold til byzone- og sommerhusområder.

Der er undertiden behov for at holde jagtudøvelse på en vis afstand af byområder. Dette skyldes, at en del af befolkningen ikke ønsker jagtudøvelse i umiddelbar nærhed af deres bolig. Det er derfor foreslået at friholde visse arealer i disse områder for jagt.

På søterritoriet sker det ved at etablere en jagtfri zone på områder, der er beliggende inden for en afstand af 300 m fra bebyggede landarealer, der har status som byzone eller sommerhusområde. På land- og ferskvandsarealer i byzone eller sommerhusområde må jagt ikke udøves inden for en afstand af 100 m fra anden mands bolig, medmindre den pågældende samtykker heri.

Umyndiges jagtudøvelse.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, er det undersøgt, om der burde ske en ændring med hensyn til den mindstealder, der kræves for erhvervelse af jagttegn. Dette spørgsmål må ses som et led i det større problem om jagttryk. Der blev i 1980 løst ialt 169.000 jagttegn. Desuden har der været formodninger om, at de helt unge jægere forårsager flere ulykker end de ældre. Dette har dog ikke kunnet dokumenteres.

Af pædagogiske årsager foreslås det imidlertid at indføre en bestemmelse om at de 16-18 årige kun må gå på jagt i følge med en jæger over 18 år, jfr. forslagens § 1, nr. 4.

Tilskadekommet og nødstedt vildt.

Det er fundet hensigtsmæssigt i lovtæksten at medtage en bemærkning om, at tilskadekommet vildt straks skal frigives, når det er helbredt. Begrundelsen er, at optagelse og pleje af tilskadekommet vildt ikke henhører under de aktiviteter, loven omfatter, medmindre vildtet holdes fanget, efter at det er helbredt. Bestemmelsen har størst betydning i relation til totalfredede arter. Tilskadekomsten kan dog være af en sådan karakter, at vildtet aldrig kan helbredes, hvorfor det vil være